

kỵ binh Hoa Kỳ từ Củ Chi đến phối hợp với trực thăng võ trang tiếp tục truy kích 3 tiểu đoàn này và đơn vị yểm trợ là Tiểu đoàn 90 VC đóng tại hãng dệt Vinatex-co có trang bị 12 súng cối đủ loại, ngoài ra còn có 7 phi công và 15 chuyên viên cơ khí của Không Quân Bắc Việt. Ý đồ của chúng là sau khi vào được TSN, sẽ chiếm dụng các phi cơ của KQ/VNCH để làm quân dân miền Nam thêm mất tinh thần!

Cuối cùng TĐ267 của VC đã bị lực lượng phòng vệ đẩy lui, phải tháo chạy cùng với đám tàn quân của 3 tiểu đoàn yểm trợ phía bên ngoài.

Trước đó, vào lúc khoảng 7 giờ sáng, Trung tá Lưu Kim Cương cùng toán cận vệ, hai Trung úy Chấn và Lộc thuộc Bộ tư lệnh KĐ, và thành phần còn lại của lực lượng phòng thủ như hai Trung úy Đức, Đạt, Chuẩn úy Thạch... ra tới nơi. Theo sau là một xe cứu thương để đưa Thiếu tá Chiêu, Đại úy Chi, Trung sĩ I Huế vào Bệnh xá của KĐ để cấp cứu.



Trung tá Cương thay thế Thiếu tá Chiêu chỉ huy cuộc phản công. Trong lúc giao tranh, ông bị một viên đạn súng trường của VC xuyên qua bắp đùi nhưng vẫn ở lại tiếp tục chỉ huy. Một điều đáng nói nữa là các sĩ quan như Trung úy Chấn, Lộc, Đạt và Chuẩn úy Thạch... người thì leo lên xe thiết giáp, kẻ leo lên xe GMC sử dụng các loại vũ khí một cách thành thạo như các chiến sĩ thiện chiến để yểm trợ cho cuộc phản công.

Phần Thiếu tá Chiêu, sau khi rời bệnh xá trở về JDOC thì được lệnh lên trình diện Thiếu tướng Trần Văn Minh, Tư lệnh KQ, để trình bày các diễn tiến và báo cáo tình hình. Khi thấy Thiếu tá Chiêu bị băng đầu, máu còn dính trên mặt, Thiếu tướng đã ra lệnh giải tán ngay cuộc họp các Tham mưu phó và sĩ quan thuộc BTL để mọi người về lo đối phó với tình hình.

Từ BTL trở về JDOC, Thiếu tá Chiêu nhận thấy cần phải xin lực lượng tiếp viện. Nhưng Biệt khu Thủ đô trả lời rằng hiện không còn lực lượng trừ bị nào khác, vì thế Yếu khu TSN phải tự túc. Cùng lúc đó JDOC được Yếu điểm Hạnh Thông Tây và Chi khu Gò Vấp báo cáo

thành Cổ Loa (Pháo Binh) và thành Phù Đổng (Thiết Giáp) đã bị VC đánh chiếm hết, và xin tiếp viện. Thiếu tá Chiêu lại cầu cứu BKTĐ lần nữa và được trả lời: chờ có chỗ nào áp lực địch giảm, sẽ rút quân để tới giải vây cho các nơi này.

(Mãi cho đến 3, 4 ngày sau, các lực lượng TQLC và Nhảy Dù mới đến đánh giải vây. Trung sĩ I Vũ Đức Thọ, người bị VC bắt sau khi Trung úy Bia bị tử thương, nay cũng được giải thoát).

Sau khi sắp xếp mọi việc ở JDOC, Thiếu tá Chiêu trở ra mặt trận tuyến B. Vừa ra tới cửa JDOC thì gặp Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ, Phó Tổng thống, đến. Sau khi được Thiếu tá Chiêu cho biết Yếu khu TSN không xin được tiếp viện, ông không nghĩ ngợi, đã chỉ thị Đại đội Nhảy Dù đang ứng chiến cho Phó TT ra ngay tuyến B để tăng viện.

Khoảng 9 giờ 30 sáng, Thiếu tá Chiêu trở ra tuyến B. Trung tá Lưu Kim Cương vẫn đang chỉ huy phản công. Thiếu tá Chiêu lên một GMC trần cánh phải vì sợ VC từ phía Tây Nam (Bà Quẹo) đến tiếp viện. Về phần Đại đội Dù mà Thiếu tướng Kỳ cho mượn, thay vì ra trận thì lại bố trí dọc theo hàng rào phòng thủ của căn cứ Hoàng Hoa Thám (tức cánh trái của mặt trận).

Lúc đó tại tuyến B chỉ còn lực lượng phòng vệ, 3 chiến xa (2 đã bất động) và 3 GMC trang bị phòng không 20 ly, vì Tiểu đội AP của Hoa Kỳ tăng cường đã được lệnh rút đi công tác nơi khác ngay từ lúc đầu, khi xe thiết giáp của Thiếu tá Chiêu và Đại úy Chi bị trúng B40.

Mãi tới khi lực lượng phòng vệ đã đẩy lui VC gần đến hàng rào phòng thủ tuyến Tây Nam thì Đại đội Dù mới chạy ra tiếp viện. Sau này, trong buổi tiệc mừng chiến thắng tại CLB Huỳnh Hữu Bạch, khi được Thiếu tá Chiêu hỏi tại sao không ra tiếp viện sớm hơn, vị Đại đội trưởng Dù cho biết lần đầu tiên thấy lính không quân đánh "bộ chiến" rất khá, lại chiếm ưu thế nên quân Dù không ra vội! Một lý do khác là họ sợ lính KQ chưa đánh giặc bao giờ, khi lâm trận sẽ bắn loạn xạ, có thể trúng nhầm binh sĩ của họ.

(Sau này được biết thêm là trong trận Mậu Thân đợt 1, toàn bộ lực lượng Dù đã bị tung đi các nơi trong mặt trận Đô thành, chỉ còn lại một số rất nhỏ để bảo vệ căn cứ Hoàng Hoa Thám. Và vì căn cứ này nằm ở cánh trái của mặt trận nên sợ khi VC đánh bọc cánh trái tràn vào căn cứ sẽ mượn đường đánh qua căn cứ KQ, do đó mà quân Dù phải bảo vệ Căn cứ Hoàng Hoa Thám bằng mọi giá).

Khoảng 12 giờ trưa, toán VC cuối cùng của TĐ267